

מעשה נורא מהרב הצדיק ר' ישראל מרוזין ומסאדיגורא.
 ישראל מרוזין ומסאדיגורא.

כאשר הרב הצדיק ר' ישראל הי'
 עוד ברוזין אשר ברוסיה
 המדינה אירע פ"א [פעם אחת]
 אשר גזירת המלך הי' שלא יסעו
 החסידים להרבנים על ימי
 נוראים מחמת איזה חולאת ר"ל
 [רחמנא ליצלן]. ועבור זה כל
 חסידים לא נסעו מביתם
 להרבנים. ובעיר אחת הי' איש
 עשיר למאוד, והעשיר הי' חסיד
 מהרב מריזון. ולהעשיר הי'
 עגלה כבודה עם סוסים, ויסע
 העשיר על ראש השנה להרב.
 ויבא האב"ד [האב בית דין]
 מהעיר אשר העשיר מתגורר
 בתוכה, ויבקש את פני העשיר
 אשר גם הוא יסע עמו להרב.
 ויאמר העשיר: "איך אוכל ליקח
 אותך אתי? הנה ירא אנכי מפני
 השוטרים. אך בזאת נאות לכם.

מעשה נורא מהרב הצדיק ר' ישראל מרוזין ומסאדיגורא
 כאשר הרב הצדיק ר' ישראל הי' עוד ברוזין אשר ברוסיה המדינה אירע
 פ"א אשר גזירת המלך הי' שלא יסעו החסידים להרבנים על ימי
 נוראים מחמת איזה חולאת ר"ל. ועבור זה כל חסידים לא נסעו
 מביתם להרבנים. ובעיר אחת הי' איש עשיר למאוד והעשיר הי' חסיד
 מהרב מריזון. ולהעשיר הי' עגלה כבודה עם סוסים ויסע העשיר על
 ראש השנה להרב. ויבא האב"ד מהעיר אשר העשיר מתגורר בתוכה
 ויבקש את פני העשיר אשר גם הוא יסע עמו להרב. ויאמר העשיר
 איך אוכל ליקח אותך אתי הנה ירא אנכי מפני השוטרים. אך בזאת
 נאות לכם. אם ירצה הרב להיות עגלון להסוסים אז אוכל לקח אחרים
 אתי ראש הרב להיות עגלון ויסע עם העשיר להרב מריזון וכאשר באו
 לבית הרב. והנה עוד עשיר גדול מעיר אחרת בא ג"כ להרב על ראש
 השנה. ויקח ג"כ שלום בלוחה השטה מהרב. וישאל הרב את בקשתו
 ויאמר העשיר. אדוני מורי ורבי לא אבקש מאומה. אך הנה אנכי
 ממרחק באתי הנה ולזאת היתה מטרת נפשי למען אראה פני אדוני
 הרב. ואם הרב יתן לי רשות שאספר המעשה איך ומה הכרחני לזאת
 הנה אז אספר. ויאמר הרב אל העשיר. דבר. ויאמר העשיר ישמע
 אדוני הרב את דברי הנה אנכי מארץ מרחקים. ועשיר גדול אנכי
 ומסחרי עם אבנים טובות ומרגליות אשר מעבר לים ומוכרחין ליסע
 שמה ולקנות הסחורה ואנכי בעלמי לא הייתי עוד שמה אך הי' אצלי
 איש נאמן דק והנאמן ישב שמה כמעט כל השנה והוא קנה עבורי
 הסחורה ושולח אלי. ואנכי שלחתי לו כמה אלפים ר"ל כל כך שצריכין
 בין עבור המוסחר. פ"א התאחד האיש לזאת לביתי מהדרך והתעכב
 הדבר כמה חדשים ולא השגתי סחורה ממנו וגם המעות אשר שלחתי
 אליו ג"כ לא השגתי. ויפלו פני וחי' לי יסורים מזאת אך מה הי' לי
 לעשות. וחי' אחר זאת בא הנאמן לביתי ושאלתי אותו למה התאחר
 עד כה. ויאמר אלי כי היתה לו מניעה גדולה על הדרך ולא יכול
 לזאת לזמן המועד. וזאת אמר לי. למה נפלו פניכם עבור אשר התאחרתי
 עד כה. ידע אדוני כי אפילו אמות בדרך לא יאבד המעות אשר

אם ירצה הרב להיות עגלון להסוסים אז אוכל לקח אתכם אתי". ראות [צ"ל: נאות] הרב להיות
 עגלון ויסע עם העשיר להרב מריזון. וכאשר באו לבית הרב, והנה עוד עשיר גדול מעיר אחרת בא ג"כ
 [גם כן] להרב על ראש השנה. ויקח ג"כ [גם כן] שלום באותה השעה מהרב. וישאל הרב את בקשתו
 ויאמר העשיר: "אדוני מורי ורבי, לא אבקש מאומה. אך הנה אנכי ממרחק באתי הנה, ולזאת היתה
 מטרת נפשי למען אראה פני אדוני הרב. ואם הרב יתן לי רשות שאספר המעשה איך ומה הכרחני
 לזאת הנה אז אספר." ויאמר הרב אל העשיר: "דבר." ויאמר אדוני הרב את דברי.
 הנה אנכי מארץ מרחקים, ועשיר גדול אנכי ומסחרי עם אבנים טובות ומרגליות אשר מעבר לים,
 ומוכרחין ליסע שמה ולקנות הסחורה. ואנכי בעצמי לא הייתי עוד שמה אך הי' אצלי איש נאמן
 צדק, והנאמן ישב שמה כמעט כל השנה והוא קנה עבורי הסחורה ושולח אלי. ואנכי שלחתי לו כמה
 אלפים ר"ל [רובל כסף] כל כך שצריכין בין [צ"ל: בן, בהם] עבור המוסחר. פ"א [פעם אחת] התאחר
 האיש לזאת לבית מהדרך, והתעכב הדבר כמה חדשים, ולא השגתי סחורה ממנו וגם המעות אשר
 שלחתי אליו ג"כ [גם כן] לא השגתי. ויפלו פני וחי' לי יסורים מזאת, אך מה הי' לי לעשות. וחי'
 אחר זאת בא הנאמן לביתי, ושאלתי אותו למה התאחר עד כה. ויאמר אלי כי היתה לו מניעה גדולה
 על הדרך ולא יכול לזמן המועד. וזאת אמר לי: "למה נפלו פניכם עבור אשר התאחרתי עד כה.
 ידע אדוני כי אפילו אמות בדרך לא יאבד המעות אשר

השגתי מכם. ומוכן אנכי לאמר לכם גם אחר מותי החשבון מהמעוות. ויהי אחר הדברים האלה נתתי להאיש הנ"ל כמה וכמה אלפים על הדרך למען לקנות סחורה ויהי בדרכו לחפש חשבון מהמעוות. ויהי אחר הדברים האלה נתתי להאיש הנ"ל כמה וכמה אלפים על הדרך למען לקנות סחורה, ויהי בדרך וימת האיש. והשגתי מעות וסחורה מהדרך אך החשבון כולו לא ידעתי. והי' לי יסורים גדולים. והיסורים הי' לי יותר עבור אשר אבדתי איש נאמן כזה יותר מהמעוות אשר אבדתי. ויהי כימים אחדים ויבא הנאמן בחלום אלי ויאמר לי: "הנה אמרתי לכם כי אפילו אחר מותי אתן לכם החשבון. עתה באתי להן [צ"ל: ליתן]

השגתי מכם. ומוכן אנכי לאמר לכם גם אחר מותי החשבון מהמעוות. ויהי אחר הדברים האלה נתתי להאיש הנ"ל כמה וכמה אלפים על הדרך למען לקנות סחורה ויהי בדרכו לחפש חשבון מהמעוות. ויהי אחר הדברים האלה נתתי להאיש הנ"ל כמה וכמה אלפים על הדרך למען לקנות סחורה, ויהי בדרך וימת האיש. והשגתי מעות וסחורה מהדרך אך החשבון כולו לא ידעתי. והי' לי יסורים גדולים. והיסורים הי' לי יותר עבור אשר אבדתי איש נאמן כזה יותר מהמעוות אשר אבדתי. ויהי כימים אחדים ויבא הנאמן בחלום אלי ויאמר לי: "הנה אמרתי לכם כי אפילו אחר מותי אתן לכם החשבון. עתה באתי להן [צ"ל: ליתן]

לכם החשבון". ויתן לי החשבון כולו. ואמרתי אליו: "למה אחרת עד כה?" ויאמר אלי: "אל תתפלא על זאת. הנה אנכי מת בירח כסליו ט"ו בו. וכאשר באת נשמתי בעלמא דקשוט [בעולם האמת] לא נשאלתי מאומה עד אחר י"ט כסליו, ועבור זאת לא הי' לי פנאי לבא. ומפני מה לא נשאלתי עד י"ט כסליו, הי' הדבר כך. כי הרב המגיד ממעזריטש נפטר י"ט כסליו. אז היו המלאכים קוראים בקול ומכריזין: 'פנו מקום, פנו מקום עבור הרב המגיד ממעזריטש!' וכל הפמליא של מעלה היו מטפלין עם נשמת הרב המגיד. ובדרך הלכו קרא המגיד ומכריז ואומר: 'כל נשמה ונשמה אשר היו מכורין [מכירים] אותו מעודי, גם המה יזכו ויעלו אתי'. ראיתי כי כמה וכמה מאות נשמות היתה להם עליה, אך אנכי נשארתי על מקומו, כי אנכי לא ידעתי ולא הכרתי את הרב המגיד. ופתאום אמר המגיד אלי: 'גם אתה תלך אתי כי גם אתה היית אצלי. כאשר אמך היתה מינקת אותך ובאת אלי שאתפלל עבורך, ואז היית בביתי. עבור זה יש לך זכות שנשמתך תעלה למעלה'. וכאשר ראיתי את גודל מעלת הרב. שאלתי אם יש גם בזה העולם עוד לדיק אחד כמותו ויענו ויאמרו: 'יש, והוא נכד הרב המגיד ושמו רבי ישראל מרוזין. ע"כ. ע"כ אדוני מורי ורבי כעת באתי הנה מארץ מרחק. למען לראות פני הקודש פנימה. ויפנה הרב מרוזין את פניו, ולא רצה לשמוע יותר כי לא רצה הרב מרוזין אולי יהי' להרב גדלות מספור המעשה זאת המעשה ספר הרב אשר נסע עם העשיר להרב מרוזין וצלה"ה [זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא]. זי"ע [זכרו יגן עלינו]: